

BUNALIMLARIMIZIN BAŞ NEDENİ

Prof. Dr. Özer Ozankaya

Toplumumuzu hemen her önemli alanda kasıp kavuran bunalımlardan kurtulmak için izlenmesi gerekli en verimli yol, kanımca artık tek tek bu bunalımları sergilemek değil, hepsinin ortak etkenini belirleyip onun ortadan kaldırılmasına çalışmak olmalıdır.

Örneğin af yasasının kanlı terör örgütünün kışkırtıcılarını da kapsamı ya da bankalardaki büyük soygunlar, bakanların ve bürokratlarının büyük suiistimleri, devlet içinde oluşan çeteler, adalete mafya yöntemlerinin girmesi, üniversiteler dahil tüm eğitim kurumlarında şeriatçı yığılmalar, tarikatçılığın hortlatılması, sömürgeci Batı'nın Ermeni soykırımı yalanlarıyla Türkiye Cumhuriyeti'ne ve Türk ulusuna hakaret ve saldırıda bulunabilmesi, azınlık uydurmasıyla ulusal birliğimizi bozmaya girişmesi, özelleştirme soygunu ve devletin yatırımcı olmaktan çıkarılıp ulusumuzun büyük çoğunluğunun çobanlık ve rençperliğe, dolayısıyla gerilik ve yoksulluğa mahkum edilmesi,... tek tek çözümlenebilecek bunalımlı sorunlardan değildir. Tam tersine bütün bunların tümünün ana nedeni, hükümetlerin ve onları oluşturan siyasal partilerin halka karşı sorumluluk taşıma gereğini göz ardı edebilmeleridir. Bunun baş nedeni ise siyasal partilerimizin tümünün parti içi demokrasiden yoksun kılınarak bir avuç sözde lider ve avanelerinin baskıcı yönetimi altına girmiş bulunması, seçimlerde milletvekilliğinin de bu baskıcı grupçuklar tarafından tepeden inme belirlenmekte olmasıdır. Böylece bırakınız başarısızlıklarını, yolsuzluklarının bile hesabını vermeme yolunu bulmuş bir siyaset kadrosu tüm siyasal partilerin tepesine çöreklenmiş bulunuyor. Böyle bir siyasetçiler kadrosunun güçlü, dürüst ve etkin bir hükümet kurması, Türk ulusu ve devletin meşru haklarını koruyup savunması olanaksızdır.

Dünya ve özellikle sömürgeci Batı, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve Türk ulusuna karşı davranışını bu tükenmiş, kendi halkından değil, IMF'den, dünya bankasından çekinir olmuş siyasetçi kadrosuna bakarak belirlemektedir. Ulusuna bırakınız umut ve heyecan vermeyi, güven bile vermek niteliği kalmamış olan bu tükenmiş siyasetçi kadrosundan kurtulmanın tek yolu, siyasal partilere demokratik bir iç yapı ve işleyiş getirmektir.

Kanımca nasıl 28 Şubat balans ayarı, tüm iyi niyetli ve bilinçli yurttaşların ışıklarını yakıp söndürerek, tencere ve tabakları birbirine çarparak şeriat baskıcılığının önünü kesme kararlılığı ile sağlanabildiyse, bugün aynı halk eylemi siyasal partilerin içine demokrasiyi getirmek için yapılmalı, her gün ve gece "parti içi demokrasi!" "parti içi demokrasi!" "parti içi demokrasi!" "halka hesap veren yönetim!" "halka hesap veren yönetim!" "halka hesap veren yönetim!" çağrılarında bulunulmalı, milli güvenlik kurulunun gündeminin birinci maddesine bu yaşamsal gereksinim getirilmelidir. Nasıl Necmettin Erbakan Sincan'ların, Başbakanlıkta kerameti kendinden menkul cüppelileri ağırlamanın ve benzeri eylemlerinin gayri meşruluğunu itiraf etmek zorunda kaldıysa, bugün bütün siyasal partilerin yönetici kadroları da parti içi demokrasiyi rafa kaldırmakla demokratik meşruluklarını yitirdiklerini kabul etmek ve partilerin iç yapısının demokratikleşmesi yolunda engel olmaktan vazgeçmek zorunda kalacaklardır. Tüm ulusun çabaları bu hedef üzerinde toplanmalıdır. Bu hedefe varılırsa öbür bütün sorunların çözümü çok kolay olacaktır, çünkü onları doğuran ana etken ortadan kalkmış olacaktır.

Atatürk'ün şu uyarısını siyaset adamlarının kulağına küpe yapmak zorundayız: "Demokraside cumhurbaşkanları, başbakanlar, bakanlar ve milletvekilleri bu mevkilere saltanat sürmek için değil, ulusa hizmet için geldiklerini bir an akıllarından çıkarmamakla yükümlüdürler. Çıkarırlarsa ulusal irade onlara karşı da belirir."

Bugün siyasal partilerin hiçbirinin yönetici kadroları gülünç olmadan ulusun karşısına çıkıp, Atatürk'ün 10. yıl söylevinde ulusuna hesap verirken yaptığı gibi şunu söyleyememektedir: "Büyük Türk ulusu! 15 yıldan beri başarı sözü veren çok açıklamalarımı işittin. Mutluyum ki, bu sözlerimin hiçbirinde ulusumun hakkımdaki güvenini sarsacak bir yanılgıya uğramadım."

Oysa bugünkü üst düzey siyasetçi takımının hemen tümü, bırakınız başarısızlığı, yolsuzluk ve/ya da usulsüzlüklere boğazlarına değin batmış bulunuyorlar. Ama partilerinin içinde hiçbir denetim mekanizması işleyemediği için ne hesap veriyor, ne de tutkal gibi yapıştıkları koltuklarından ayrılıyorlar. Milletvekilliğini de hiçbir demokraside görülmeyen maddi ve yasal ayrıcalıklarla, dokunulmazlıkla donatmış oldukları için Meclis denetimini de etkisiz kılabilmişler, sömürgeci Batı'nın her isteğine evet diyerek bir küçük azınlığın haksız çıkarı uğruna ülkeyi uçuruma sürüklemekteler.

Ulusumuzun başındaki asıl bela kanımca budur. En başta giderilmesi gerekli arpıklık da budur.